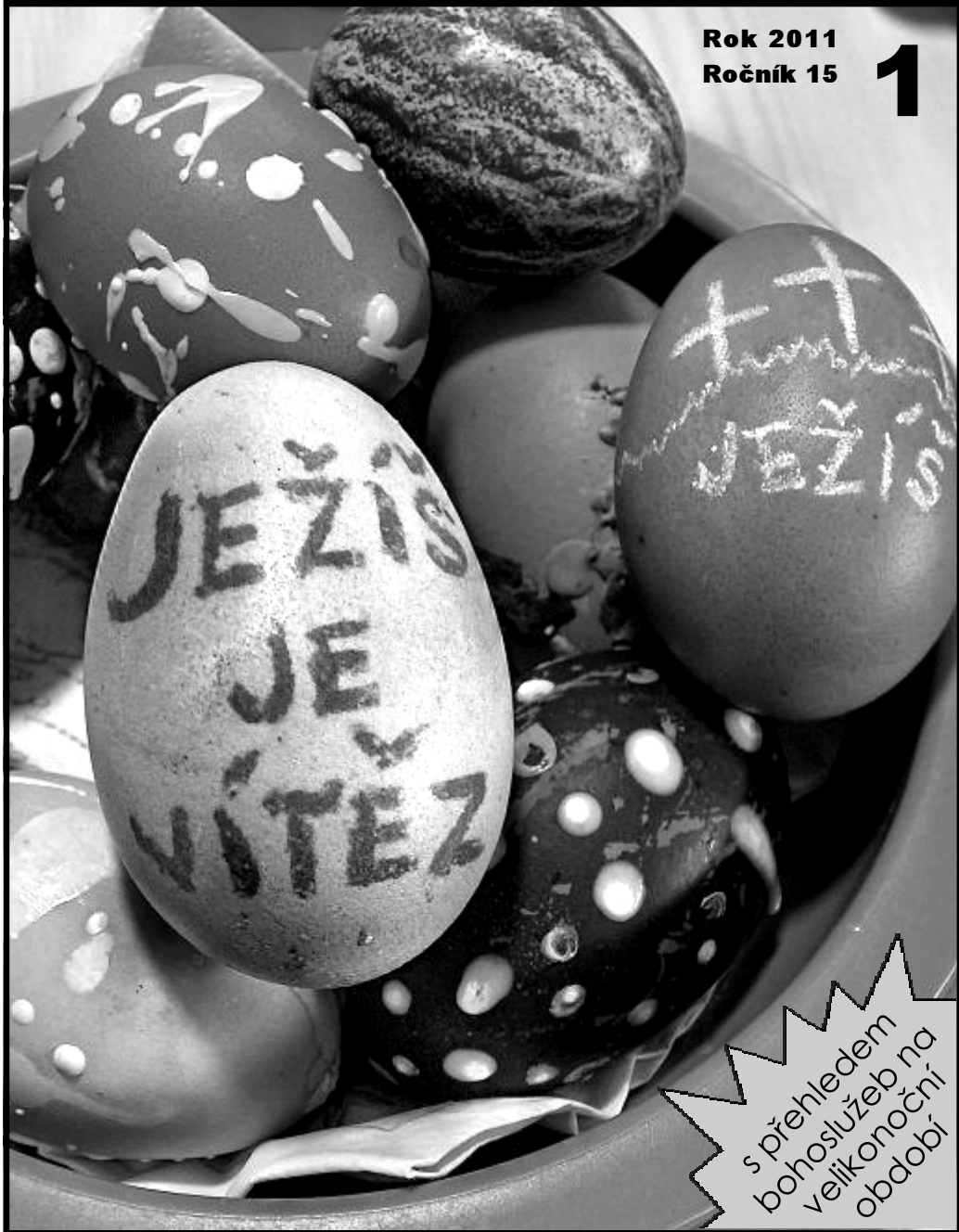

Javornický evangelík

Sborový časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Javorníku nad Veličkou

Rok 2011
Ročník 15

1

s přehledem
bohoslužeb na
velikonoční
období

Radostný dopis z vězení

Ale cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu. Fil 3,7

Bratři, já nemám za to, že jsem již u cíle; jen to mohu říci: zapomínaje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou, běžím k cíli, abych získal nebeskou cenu, již je Boží povolání v Kristu Ježíši. Fil 3, 13-14

Tato slova jsou z dopisu apoštola Pavla Filipským. Abychom je správně pochopili, je potřeba si předem uvědomit dvě důležité souvislosti. Za prvé:

Vzájemný vztah mezi Pavlem a Filipskými

křesťany byl mimořádně vřelý. Sbor ve Filipech Pavel sám založil na své druhé misijní cestě. Pavlův dopis je plný vděčných vzpomínek na filipský sbor. Pavel třeba píše:

„Všechny vás mám v srdci jako spoluúčastníky milosti, i když jsem ve vězení... Bůh

je mi svědkem, jak po vás všech vroucně toužím v Kristu Ježíši.“ Výjimečnost vztahu s Filipskými vyjadřuje i poznámka, že ze všech církví jediní Filipští se podíleli na jeho hmotných potřebách a zaopatřovali jej tak, že měl hojnost všeho. Pavel v dopise děkuje za lidi, které přivedl k víře a z nichž má radost, jak duchovně rostou a zrají. Vzpomíná na dobrou spolupráci s tamními křesťany. Celý dopis je prochnut zvláštní harmonií mezi pisatelem a čtenáři.

Ta druhá souvislost citovaných veršů je méně hezká. Tento dopis psal apoštol Pavel z vězení a v okovech. Nevím, kdo z vás jste už byli ve vězení. Ale nemusíme si hned představovat podzemní kobku a vězeňské dozorce. Do tíživých situací, připomínajících žalář, se občas dostáváme všichni. Jsou to situace, z nichž není úniku, chvíle, které nás sevrou do okovů, které nám jakoby svážou ruce či nohy, že nemůžeme proti tomu nic dělat, a my se cítíme bezmocní a jakoby spoutaní.

Když se tedy člověk dostane do takového vězení, ať už právem či neprávem, tak mám za to, že spíše nostalgicky vzpomíná na minulost, kdy ještě byl na svobodě a budoucnosti se bojí. Přesněji řečeno, nevidí před sebou žádné optimistické vyhlídky. Na

apoštolově místě bych si řekl: Tak to je konec. Všechno to hezké, co jsem prožil, ať už ve Filipech nebo jinde, to je teď pryč, to už je za mnou, a nic hezkého už mě dál nečeká. Jednoduše řečeno, v situaci podobné apoštolovu vězení se člověk nostalgicky upíná k tomu, co je za ním, a zapomíná na to, nebo lépe řečeno, zavírá oči před tím, co ho ještě čeká. Má dojem, že život je u konce, že je u cíle a dál nemá smysl pokračovat, protože další cestě učinilo přítrž nečekané vězení.

Máme po vzoru apoštola raději na to, co je za námi, zapomínat a nebát se to, co jsme pokládali za zisk a co už splnilo svůj účel, dát pro Krista do odpisů jako ztrátu.

Apoštol Pavel to ovšem vidí zcela jinak. Ačkoliv se dostal do žaláře, dovede napsat: „Bratří, já nemám za to, že jsem již u cíle; jen to mohu říci: zapomínaje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou, běžím k cíli.“ Pavel píše: Nemám za to, že jsem již u cíle. Jestliže psal Pavel dopis Filipským z vězení v Římě, víme, co všechno měl v té době už za sebou. Všechny ty misijní cesty po mnoha sborech Malé Asie a Evropy. Mohl mít oprávněný pocit, že toho už asi stačilo a že mu nezbyvá než dožít někde ve vězení svých nostalgických vzpomínek na to, jak to bylo za mlada krásné a jak se to už nevrátí. Ale on přesto na úspěšnou minulost raději zapomíná, a vyhlíží kupředu k cíli. Kéž bychom to také tak uměli.

Nelze si rovněž nepovšimnout, že celá epišťola Filipským je prodchnuta zvláštním duchem radosti. Apoštol „v každé modlitbě za všechny s radostí prosí“; bratři, které miluje a po nichž touží, jsou jeho „radostí a slávou“. Do konce píše: „Kdybych měl skropit krví oběť a službu, kterou Bohu přináším, totiž vaši víru, raduji a spoluraduji se s vámi se všemi; stejně tak se i vy radujte a spoluradujte se mnou.“ A v závěru epišťoly zazní to známé slovo: „Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!“ To vše psáno z vězení, v poutech, v odloučení od milovaných bratří i sester. Jak je možné, že ty vnější nepohodlné okolnosti nezlomí v apoštolovi sílu k životu, a on se dovede radovat, netrápí se starostmi a prožívá tak zvláštní pokoj? Něco napovídají tyto verše: „My, kteří duchem sloužíme Bohu, chlubíme se Kristem Ježíšem a nedáme na

vnější věci – ačkoli já bych měl proč na ně spoléhat. Zdá-li se někomu jinému, že může spoléhat na vnější věci, já tím víc... Ale cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu. A vůbec všechno pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všechno. Pro něho jsem všechno ostatní odepsal a pokládám to za nic.“

Jako každý rok, i letos máme za sebou výroční sborové shromáždění. To bývá spojeno s ohlížením se za uplynulým rokem, s připomínkou toho, co je za námi, a se čtením hospodářských zpráv s přehledem zisků, odpisů a ztrát. My však máme po vzoru apoštola raději na to, co je za námi, zapomínat, nebát se to, co jsme pokládali za zisk a co už splnilo svůj účel, dát pro Krista do odpisů jako ztrátu, a být upření k tomu, co je před námi. Nemějme pocit, že jsme v cíli, u konce, ale uvědomme si, že stále běžíme, a máme běžet tak, abychom získali nebeskou cenu. Tou cenou je Boží povolání v Kristu Ježíši. Totiž povolání jednoho každého z nás. V Božím království nejsou povolanejší a méně povolání. Jde o povolání jednoho každého z nás. Ale ani tu minulost apoštol Pavel zcela nezahazuje. Protože nakonec přece jen dodává: „Jen k čemu jsme již dospěli, toho se držme.“ A já myslím, že si to můžeme říci také: „Jen k čemu jsme již dospěli, toho se držme.“

Modlitba: *Pane náš, Ježíši Kriste, v tobě je naše budoucnost. To, že jsme poznali tebe, je nade všechno. Dej, ať nespoleháme na vnější věci, na nic, čím se může chlubit člověk, ale ať ve všem spoleháme na tebe, našeho jediného Pána a dárce života. Amen.*

Výroční zpráva o stavu a životě sboru za r. 2010

Josef Hurta

Statisticky se sbor pomaličku, ale soustavně umenšuje. V současnosti 685 bratří a sester, což je za rok pokles

o 4 členy. V roce 2010 jsme pokřtili Kláru Peškovou, Aleše Krumníkla, Andreu Kománkovou, Danielu Pavlincovou a Nikol Halovou. Měli jsme 4 konfirmandy. V kostele se konaly dvě svatby. Oddáni byli manželé Čajkovi a Janoškovi. V uplynulém roce jsme měli deset pohřbů. Připomínám, že v závěru roku byl odvolán Pánem života i smrti z našeho středu i náš dlouholetý kostelník a bývalý presbyter, br. Jan Minárik, jehož obětavou službu jsme všichni velmi vděčně přijímali a vážili si jí. Jeho službu při pohřbech nyní převzal br. Stanislav Klimo.

Podle statistiky, pečlivě vedené br. Klimem, průměrná účast v kostele je 110 lidí, u sv. večeře Páně 127. Rodiče vodí k VP i děti, kterým kazatel žehná, v průměru jich bývá 14 při jednom vysluhování. VP se koná 8 krát do roka. Kromě běžných a svátečních bohoslužeb jsou i bohoslužby pro děti, tedy Nedělní škola a jednou měsíčně slavíme společné rodinné bohoslužby. V kazatelské stanici na Suchově se

jednou měsíčně schází k bohoslužbám pět až deset členů sboru. Pravidelně se schází dorost a mládež. Ve sboru se konají biblické hodiny pro děti i pro dospělé.

Z Boží milosti jsme směli v loňském roce uspořádat tyto akce:

24. ledna jsme se sešli k tradiční ekumenické bohoslužbě v ř.kat. kostele v Lipově.

Některí, jak vím, čekáte na zprávu, kdy loni přiletěly vlaštovky, tak bylo to v pondělí 19. dubna.

15. května se konal v kostele koncert jesenického pěveckého sboru a dalších hostů, který vyvolal ostrou polemiku i odmítavé reakce. Rozvířil také užitečnou diskusi o tom, co je a co není vhodné pořádat v sakrálním prostoru kostela.

Od 2. do 9. července se konal dětský tábor na Ranči Rovná v Traplicích.

27. července vystoupil v kostele soubor Javornické smyčce při tradičním koncertu pro Javorník.

12. září natáčela v našem kostele TV Noe, která pak odvysílala v křesťanském magazínu krátkou, ale zdařilou reportáž o našem sboru.

19. září se podařilo uskutečnit sborovou besedu s vědcem, astrofyzikem, RNDr. Jiřím Grygarem, což byla poměrně prestižní záležitost a výjimečná příležitost.

Ve spolupráci se sousedním sborem se 31. října uskutečnila beseda ke dni reformace s manželzy Hanzovými z Plzně v modlitebně ve Velké n.V.

Na 4. adventní neděli jsme jako každý rok uspořádali dětskou vánoční slavnost, na které děti tradičně hrály divadlo. Tentokrát se připojil i pěvecký sbor, který předvedl poměrně náročnou, ale pilně nacvičenou Vánoční kantátu. Chtěl bych v této souvislosti vyjádřit, že tu šlo ještě o něco víc než o hudební vystoupení. Kromě zpestření pro posluchače byla tato kantáta jakýmsi symbolem stmelení mezi různými generacemi i skupinami ve sboru, čehož si nesmírně vážím, a co by ještě před 15 lety nebylo vůbec myslitelné.

V Adventu nám na rorátech sloužili tito kazatelé: farář ČCE v Kyjově Dan Peříček, ř. kat. kněz Václav Vrba z Veselí n.M., br. farář Jaroslav Nečas, br. farář Pavel Šebesta, Norbert Waclav Nawrat, ř. kat. kněz z Boršic u Blatnice a Pavel Novosad, kazatel BJB z Uherského Hradiště.

V průběhu roku se pravidelně scházeli modeláři pod vedením br. Šimši a Dermiška a KOBS, který vede ses. Greplová.

Před dvěma lety začalo naše rozhodování o mém dalším působení, kterým se od 1. 9. t.r. stává sbor ve Stříteži n. B. Zvolen jsem tam byl 17. října minulého roku. Javornické

staršovstvo nyní hledá nového kazatele či kazatelku. Je si vědomo odpovědnosti tohoto nesnadného úkolu a má za to, že není žádoucí věc uspěchat. Také je třeba po našem odchodu opět připravit farní byt pro novou farářskou rodinu, což si vyžádá různé opravy. Sbor bude po mém odchodu administrován do doby, než bude v Javorníku nový farář.

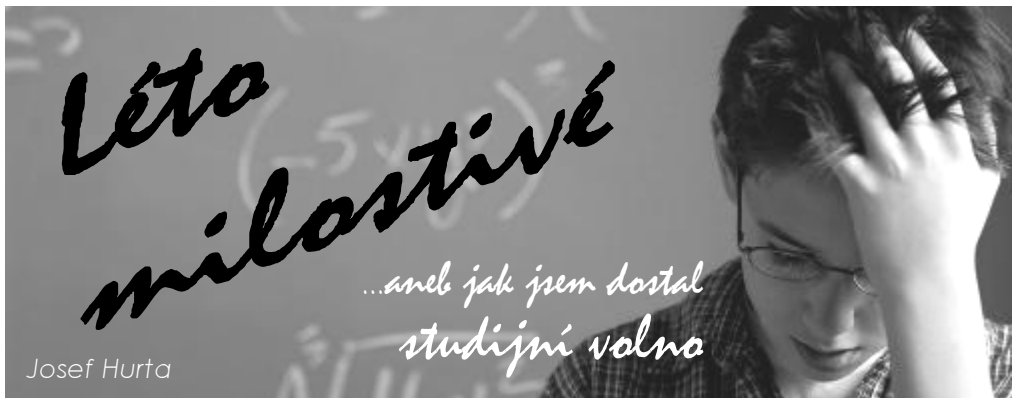
Chtěl bych na závěr využít této příležitosti a poděkovat celému javornickému sboru za to, že jsme zde mohli s rodinou kus svého života nejen strávit, ale i kus svého života a srdce zanechat. Původně jsem chtěl připojit k této zprávě takové malé ohlédnutí za těmi čtrnácti lety, ale nakonec jsem po vzoru apoštola (viz dnešní kázání – Fil 3, 13-14) od toho upustil. To nechť udělají jiní a jindy. Takže zůstanu jen u těch důků všem vám, s nimiž mi bylo dopřáno spolupracovat a kdo stále tiše a nezištně ve sboru sloužíte a bez koho by ani moje služba nebyla tím, čím má být, totiž jen jedním kaménkem v mozaice mnoha hřiven a darů, jimiž si vzájemně sloužíte a povzbuzujete se ve víře, lásce a naději. Pevně věřím, že vám Pán dá kazatele podle své vůle, tak jako jsem i já ve víře přijal své povolání do Javorníka jako povolání od Pána a tak jako nyní mě Pán povolává zase dál. Jak věříme, naše budoucnost je v Božích rukou, a to je náš výhled, který nás naplňuje nadějí.

Jak jsem za 14 let vydal 15 ročníků časopisu

...aneb matematická kouzla

Možná někomu vrtá hlavou, jak může letos vyjít patnáctý ročník **Javornického evangelíka**, když od roku 1997, kdy jsem nastoupil do Javorníka jako nový kazatel, uplynulo teprve čtrnáct let. Jde však jen o „optický klam“. Už na podzim 1997 vyšlo totiž první číslo, což byl tehdy 1. ročník. Protože ročník časopisu je dán kalendářním rokem v němž vychází, vyšel v r. 1998, tedy v době, kdy jsem ještě neměl za sebou ani rok působení na sboru, již druhý ročník, v r. 1999 třetí atd. Nejedná se proto o žádnou chybu v počtech. Letos skutečně vychází „jubilejní“ patnáctý ročník Javornického evangelíka. Toto velikonoční číslo má ovšem jako poslední uvedeno v tiráži moje jméno, coby redaktora. Přesto pevně věřím, že se nejedná o poslední číslo časopisu, a to ani tohoto ročníku. A také pevně doufám, že i vy zůstanete nadále jeho věrnými čtenáři.

Mezi nejznámější Boží přikázání patří jistě to o svěcení sedmého dne jako dne odpočínutí. Méně známá je instituce tzv. „roku odpočínutí“ a „léta milostivého“ (Lv 25), která je ale v Mojžíšově zákoně stejně pevně zakotvena jako přikázání sedmého dne. V praxi to znamenalo, že každý sedmý rok se zemědělská půda neosívala, ani neobdělávala, ale měla se celý rok nechat ležet ladem, aby si odpočinula. Po každém sedmém roku odpočínutí, tedy za každých padesát let, nastalo tzv. „léto milostivé“, kdy se propouštěli na svobodu všichni otroci, a všechen majetek se vracel původním vlastníkům. Tak to mělo v Božím lidu platit.

My dnes ovšem žijeme v sekulární společnosti, kde jsou společenské normy a zákony dány světskými autoritami. S nějakým rokem odpočínutí nebo s létem milostivým počítat nemůžeme, protože koloběh našeho života určuje mašinérie zvaná „tržní hospodářství“. A toto božstvo ke svým poddaným zrovna moc milosrdné není.

Naše církve si přesto uvědomuje potřebu a užitečnost instituce „léta milostivého“. Proto alespoň tam, kde může, tedy ve svém vlastním teritoriu, umožňuje svým zaměstnancům, kazatelům a kazatelkám po každých pěti letech služby žádat o tříměsíční studijní volno nebo jednou za rok o volno čtrnáctidenní. Nejde o dovolenou, ale o součást systému povinného celoživotního vzdělávání kazatelů. Volno se udílí na základě předem vypracovaného studijního projektu, který schvaluje příslušná komise.

Za dobu své služby v Javorníku jsem dosud možnost studijního volna nevyužil, a myslím, že i k vaší škodě. Br. senior mi nyní navrhl využít období, kdy v Javorníku tak nebo tak končím, abych si studijní volno včetně dovolené vybral právě nyní. To znamená, že moje služba v javornickém sboru fakticky skončí o letošních velikonočních svátcích. Poslední bohoslužby, při nichž budu v Javorníku kázat, budou v neděli 1. května. Po tomto datu už bude javornický sbor spravovat některý ze sousedních kazatelů, pověřený seniorátním výborem. Ustanovený duchovní správce bude také konat církevní služebnosti (křty, svatby, pohřby). Na toto zastupování bude od 1. září plynule navazovat administrace sboru. Během tohoto přechodného období se sice budu ještě osobně v Javorníku vyskytovat, ovšem pouze mimopracovně.

Velikonoce - svátky alkoholu?

Lucie Lévková

Česká republika vede jednu smutnou statistiku. Naše děti začínají s alkoholem jako první v Evropské unii. Svou první sklenku si dají už kolem jedenáctého roku. Čeští šestnáctiletí vypijí dvakrát více alkoholu než jejich vrstevníci z ostatních zemí unie. Takové zprávy se na internetu objevují často. Přesto se situace nemění.

Je před námi oslava příchodu jara — Velikonoce. Chlapci se na velikonoční pondělí vystrojí a vyjdou do ulic, aby navštívili děvčata a vyšlehali je. ... Přijde mi, že obzvlášť u nás na jihu Moravy je tento svátek spojen s pitím alkoholu. Svě o tom ví klienté kyjovské terapeutické komunity Krok, ve které se léčí drogově závislí lidé.

„Byli jsme taková parta kluků, která se vždycky domluvila, a měli jsme vytipované holky, u kterých se nalévá alkohol a už se to ví několik let, že se u nich nalévá. U jedné jsme vypili to, u druhé něco jiného a tak se to nabalilo, že jsme skončili v 6 večer. Často mě musel jet hledat taťka autem a vzal mě domů a pak mě zbil, co si to vlastně dovoluju, ve 12 – 13 letech pít alkohol,“ vzpomíná osmnáctiletý Marťa, který v těchto dnech úspěšně dokončil pobyt v komunitě a po roce se vrací do běžného života – tentokrát bez drog.

Přestože je v České republice podávání alkoholu dětem před osmnáctými narozeninami bráno jako trestný čin, běžně se na Velikonoce nalévá i mladším dětem. A mnohdy si sklenku vína mladiství vypijí i se svými rodiči nebo jinými dospělými.

„Teď jsou Velikonoce jenom o tom chlastu. Jak děcka, tak dospělí chodí jen proto, že se zadarmo ožerou,“ zamýšlí se Libor (22), který se v komunitě Krok už čtvrtý měsíc léčí ze své závislosti na pervitinu. Připouští, že jeho cesta k tvrdým drogám mohla vést přes Velikonoční pondělí.

„Ve třinácti, čtrnácti jsme chodili šlahat holky a vždycky jsme se zeptali, jestli by nám nedali pohárek vína a rodiče nám nalili. Alkohol nám byl nabízený nehledě na to; kolik nám bylo let,“ vzpomíná.

Alkohol i další drogy daleko hůř snášejí mladiství a děti než dospělí. I když si děti dají sklenku vína jednou za čas, působí nebezpečně na jejich játra a nervový systém. Čím mladší jedinci pijí alkohol, tím větší je riziko, že se dostanou až k tvrdým drogám.

„Samozřejmě to u toho alkoholu nezůstalo, pak v patnácti jsem zkusil trávu, začal se opíjet do němoty a z té opilosti to přešlo k tvrdým drogám. Ani nevím jak. Dostal jsem se k pervitinu, první dva roky jsem jen šňupal, pak jsem si začal píchat,“ vzpomíná na své drogové začátky další z klientů Kroku Ivo a dodává: „Droga mi vzala hlavně sebe, pak rodinu, holku, kterou jsem miloval, prostě všechno, na čem mi záleželo“.

Terapeutická komunita Krok v Kyjově doprovází závislé na jejich cestě k abstinenci už jedenáct let.

„Lidi mi říkají, že mám těžkou práci, ale já říkám, že mám krásnou práci, protože jsem svědkem zázraků,“ usmívá se ředitelka Kroku Hana Čamlíková.

Důkazem, že zázraky se dějí, je i Marťa, který se rozhodl pro abstinenci. Uvědomuje si, že závislý už bude celý život, ale během ročního pobytu v TK se se svou závislostí naučil zacházet a v případech, že se začne chuť na drogu opět ozývat, ví kam se obrátit a kde najde vždy pomoc.

„Komunita mi ukázala, co je to radost ze života a co můžu mít, pokud budu abstinovat. Teď mám všechno na dosah ruky, mám školu s vyznamenáním, přítelkyni, kterou jsem vždycky chtěl, mám super vztah s mamkou, se sestrou, navazuju příjemný vztah s taťkou, můžu mít cokoli.

Komunita mi vrátila svět. Předtím jsem měl akorát jeden batoh, v něm jsem měl dvoje trenky, mikiny a ponožky, a to byl všechn můj majetek, na který jsem měl právo. Já a můj batoh A teď mám i batoh, ale mám i rodinu," říká.

Jenže boj se závislostí je velmi těžký a je nutná odhodlanost závislého člověka a jeho chuť bojovat. A nikdy nemůžete vědět, když svým nebo jiným dětem naléváte jejich první sklenku vína, jestli se nevydají na cestu plnou nástrah, překážek a zborcených nadějí. A taky nevíte, jestli si pak nevyberou, že chtějí žít jen se svým batohem, bez kontaktu s vámi, rodiči.

(Převzato z Vracovského zpravodaje 1/2010)

**SČÍTÁNÍ LIDU,
DOMŮ A BYTŮ
2011**

Milé sestry, milí bratři,

blíží se Sčítání lidu, domů a bytů 2011, které se provádí v naší zemi a v zemích EU jednou za deset let. Také letos bude součástí sčítacího listu osoby kolonka „Náboženská víra“. Údaj, který z letošního sčítání vzejde, se stane podkladem pro rozhodování státních a veřejných institucí na dalších deset let.

Tento dopis píšeme na základě zkušeností roku 2001. Mnohé tehdy ovlivnila informace sčítacího archu, že údaj „Náboženská víra“ je nepovinný a dobrovolný. Prosíme Vás, nedejte se tím zmást! Ač nepovinný a dobrovolný, přesto se stane podkladem mnoha dalších rozhodnutí. Proto jej, prosíme, řádně vyplňte!

Nenechte se odradit ani jistou komplikací. Do příslušných rámečků je totiž třeba vyplnit celý a přesný název naší církve, tedy - Českobratrská církev evangelická. Jiný název - např. Evangelická církev - je neplatný.

Proto prosíme, vezměte Sčítání lidu, domů a bytů 2011 vážně. Případná liknavost nebo přezíravost tohoto Sčítání je v neprospěch křesťanů naší země. Domníváme se také, že i pro život naší společnosti je dobré, aby pomocí věrohodného údaje věděla o těch, pro které je evangelická, resp. křesťanská víra důležitá.

Obracíme se i na ty, kdo nejste evidováni v kartotéce žádného našeho sboru. A přesto se k naší církvi hlásíte, sympatizujete s ní, účastníte se některých akcí, máte v ní své přátele. Pokud je to v souladu s vaším přesvědčením, vyplňte také, prosíme, „Českobratrská církev evangelická“ v kolonce „Náboženská víra“.

Sčítání proběhne koncem března 2011. Sčítací formuláře dostanete v předstihu.

Děkujeme za porozumění a zdravíme,

Synodní rada ČCE

Akce ve sboru na konci roku 2010

S důvěrou - koncert

12. 12. 2010

Vánoční divadlo

19. 12. 2010

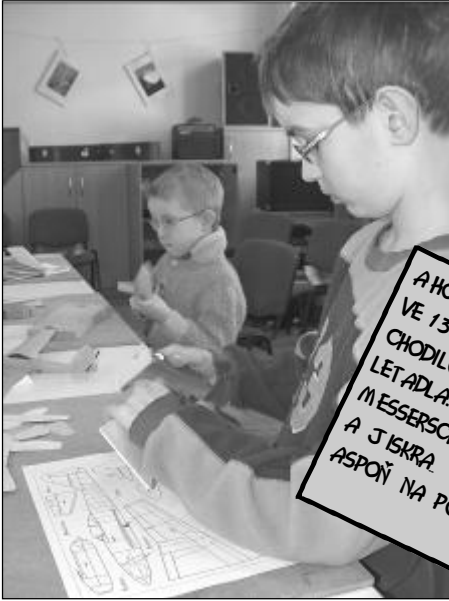

Vánoční kantáta

19. 12. 2010

Aktivity ve sboru

A HOJ, MODELÁŘ BÝVÁ V SOBOTU
 VE 13.00. BYLI BYCHOM RÁDI, KDYBY NÁS
 CHODILO VÍC DĚTÍ JE ŠEST. VYRÁBÍME
 LETADLA: MIKY, ALKA, DAN
 MESSERSCHWITZ 262, BEN, OLDA.
 A JISKRA. KDO CHCE TAK MŮŽE PŘIJÍT
 ASPOŇ NA PODÍVÁNÍ.
 SRDEČNĚ ZVE FILIP

Modelářský
kroužek

Ping - pong

Děkuji všem, kdo se podííte na životě
 a práci ve sboru a přeji vám, ať Bůh
 žehná vašemu dílu, z něhož se raduji.
 Bylo mi potěšením s vámi spolupracovat
 a modlím se za to, aby se
 dílo Páně v Javorníku
 stále rozmáhalo, vždyť
 víte, že vaše práce není
 v Pánu marná.

Váš farář

Josef Hurta

Přehled bohoslužeb ve velikonočním období

3.4.	neděle	10:00	rodinné bohoslužby s dětmi
10.4.	neděle	10:00	bohoslužby
		14:00	konfimační zkouška
13.4.	středa	18:30	příprava ke sv. večeři Páně
17.4.	neděle květná	10:00	konfirmace
21.4.	Zelený čtvrtek	18:30	pašije podle Matouše
22.4.	Velký Pátek	10:00	bohoslužby s VP
		18:00	bohoslužby s VP na Suchově
24.4.	Hod Boží velikonoční	10:00	bohoslužby s VP (sbírka na Hlavní dar lásky JJ)
25.4.	pondělí velikonoční	10:00	bohoslužby (br. f. M. Blažek)
1.5.	neděle	10:00	rodinné bohoslužby (rozloučení kazatele se sborem)

**Na Hod Boží
velikonoční
se koná sbírka na
Hlavní dar lásky JJ**

Sbírka
DARŮ Jeronymovy jednoty
bude vyhlášena **v květnu.**

**Svátek
Nanebevstoupení Páně
je ve čtvrtek 2. června.**

**Svatodušní svátky jsou
12. a 13. června.**

**Neděle sv. Trojice
je 19. června**